

OMILIE LA SF. PANTELIMON 27 Iulie
(Pentru 26/7/2020)

Sfântul Panteleimon este un sfânt binecunoscut pentru vindecări miraculoase, inclusiv la persoanele cu boli incurabile. A venit din Nicomidia în Bitinia, situată în Asia Mică (acum orașul Izmit, Turcia). Aici și-a stabilit scaunul împăratul roman Dioclețian, pentru a governa partea de est a Imperiului, locul unde nenumărați creștini au suferit martiriu groaznic prin ordinul său. Printre cei pe care îi cinștim sunt cei 20.000 de Sfinți Mucenici din Nicomidia (28 decembrie), care au fost arși în timpul persecuțiilor. Mama Sfântului Panteleimon era un creștin devotat pe nume Eubula. De la o vârstă fragedă, a avut mare grijă în a-i oferi o educație creștină copilului său, al cărui nume de naștere era Pantoleon. Ea a răposat devreme în cursul vieții sfântului și a fost, de asemenea, declarată sfântă, pomenită pe 30 martie. Tatăl lui Pantoleon era Eustorgius, un păgân, senator și consilier al lui Dioclețian. Văzând înclinația fiului său către științele medicale, Eustorgius i-a cerut profesorului de medicină din zonă, Efrosinos, medic de la palat, să-l învețe pe Pantoleon studiile medicale. Pantoleon s-a distins printre colegii săi și și-a început cariera în studii medicale cu mare succes.

După ce și-a încheiat studiile, în care s-a distins printre colegii săi studenți, a început activitatea de medic cu mare succes. Serviciul medicului creștin Pantoleon a avut două caracteristici: prima: nu a cerut bani de la pacienți, și de aceea mai târziu, ca Sfânt, a fost plasat în ceata sfinților fără de arginți (anargyri), referindu-se la medici care a tratat bolnavul fără să li se plătească vreun „argint” (ban). O altă caracteristică cheie a practicii sale medicale a fost puterea rugăciunii. Când vre-un pacient care a venit la Pantoleon nu a putut fi vindecat cu știința vremii, sfântul s-a întors către Marele Medic, Iisus Hristos, în care nimic nu este imposibil. Prin rugăciunea sfântului doctor, au avut loc multe minuni, motiv pentru care este cunoscut ca făcător de minuni.

Desigur, mulți care au asistat la aceste minuni în numele lui Iisus Hristos au crezut și au fost botezați. Aceasta, binețles, l-a înfuriat pe împărat, care a ordonat ca Pantoleon să fie arestat și dus înaintea lui. În timpul interogatoriului, Sfântul și-a mărturisit credința în Iisus Hristos ca Dumnezeu adevărat. Împăratul l-a predat apoi pe Pantoleon torționarilor pentru a forța o negare a credinței în Hristos și, ar dura mult timp ca să descriem terorii pe care le-a îndurat Sfântul. Mulți păgâni au văzut profunda credință a martirului în Hristos și calmul cu care a îndurat brutalitatea inumană, precum și minunata intervenție a lui Dumnezeu în a-i da putere. Acești oameni au ajuns și ei să creadă în Hristos. Printr-o descoperie a lui Dumnezeu, numele lui Pantoleon a fost schimbat în **Pantelimon**, pentru lucrarea sa binecuvântată în rândul oamenilor. Acest Mare Mucenic al lui Hristos a fost decapitat pe 27 Iulie, predându-și sufletul lui Dumnezeu.

Vindecarea miraculoasă a bolilor grave continuă să apară, prin mijlocirea Sfântului Panteleimon și a altor sfinți. Dumnezeu le-a oferit Sfinților acest dar și de aceea creștinii credincioși apelează la ei pentru ajutor atunci când știința medicală eșuează. Aceste fapte pline de compasiune ale lui Dumnezeu, prin Sfinții Săi, se fac atunci când în bunătatea Sa El decide că El trebuie să intervină. Să ne amintim de paralicul din bazinul din Betsaida și de minunea Domnului nostru. Acolo „zăceau o mulțime mare de oameni bolnavi, orbi, șchiopi și paralitici”, care așteptau să fie vindecați, dar Domnul nu a vindecat decât pe omul paralizat de treizeci și opt de ani, care nu putea fi primul în apă pentru că nimeni nu era acolo să-l ajute (vezi Ioan 5: 3). Intervenția lui Dumnezeu vine de obicei atunci când toate eforturile umane sunt epuizate. În calitate de creștini, mergem și la medici atunci când suntem bolnavi, urmând instrucțiunile lor, după cum ne îndeamnă și cuvântul lui Dumnezeu: „Cinstește pe doctor cu cinstea ce i se cuvine, că și pe el l-a făcut Domnul.” (Înțelepciunea lui Sirah 38: 1). De asemenea, luăm medicamentul pe care îl prescrie medicul, pentru că „Domnul a zidit din pământ leacurile, și omul înțelept nu se va scârbi de ele.” (Înțelepciunea lui Sirah 38: 4). În cazul unei epidemii, avem încredere în expertiza lor și îi ascultăm. Aceasta este să ne protejăm pe noi și pe cei din jurul nostru de boli mortale, cum ar fi Coronavirus, care a infectat recent milioane și a ucis sute de mii de oameni. Nu este creștinește să renunțăm la direcția medicală

și să proclamăm arogant că Hristos ne va proteja pentru că „El este mai puternic decât Coronavirusul”. Din păcate, această atitudine a dus la îmbolnăvirea unor oameni și la răspândirea bolii la alții, rezultând decese. Acești oameni pot „avea râvnă pentru Dumnezeu, dar sunt fără cunoștință”, așa cum scrie Sfântul Apostol Pavel (Romani 10: 2). Să ne amintim răspunsul pe care Iisus Hristos l-a dat când satana i-a spus să se arunce din partea cea mai înaltă a templului, motivând că nimic nu i se va întâmpla dacă chiar este Fiul lui Dumnezeu: Domnul a răspuns cu pasajul din Deuteronom 6:16, că „Nu-L ispiti pe Domnul Dumnezeul tău” (vezi Matei 4: 5-7). Cu alte cuvinte, o persoană nu ar trebui să se pună pe ea înșăși sau pe alții în pericol pentru a-și „dovedi” credința, cu presupunerea că Domnul Dumnezeu îi va proteja. Această „lipsă de cunoștință” și discernământ este foarte periculoasă, nu numai pentru persoana care gândește și acționează în acest fel, dar și pentru societate în general. Din păcate, recent am jelit nu puțini morți din această cauză.

Frații mei și surorile mele, așa cum îl cinstim pe Sfântul Pantelimon, Marele Mucenic, să apelăm și la harul său vindecător atunci când ne confruntăm cu orice fel de boli. Îi cerem să ajute medicii să găsească diagnosticul corect și să administreze de fiecare dată un tratament eficient. După ce am făcut tot ce putem, cu încredere absolută în Domnul nostru, „pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeul să o dăm.” Amin.